

SEPTEMBRE N° 0

COMPRA
O
MIRET

QUE
LA OD

SUMARI

Introducció..... 3

Lúbric Crònic..... 4

No m'agraden els dilluns. 7

Relat..... 11

Eduardo Benavente..... 14

Si t'agraden la aventura i
les emocions fortes, allis-
tat al exercit.....17

Nacha Pop a Girona..... 20

The Drac of Estany of Banyo-
les..... 26

Els deixebles de Satan....29

El forat..... 31

Rock per minories..... 34

Radio xunga..... 37

.....

2

EL LUBRIC CRONIC
NECESSITA COL.LABORACIONS,
LA "DIVINA RATICIOA" SE'NS POT
MENJAR...

CAL TRUCAR:

57 11 53

57 21 69

57 02 46

Benvolgut amic, abans de res donar-te les gràcies per haver comprat aquesta nostra sublim publicació.

Crec sincerament que estem vivint dins un temps interessant i aquests són èpoques d'agitació de canvis on és necessari definir-se i escollir, estar preparat per el millor i per el pitjor, on cal ésser un individu llest i atrevit.

En aquests moments tenim gran quantitat de diferents còmics, una gran proliferació de Fanzines i pel que fa a la música estem al començament del que podria ser l'Edat d'Or de la jove avantguarda del pop, rock, tecno, punk, funk...

Numèricament és dins la música on es nota més l'agitació abans esmentada, mai havien existit els diferents i nombrosos grups que avui descarreguen la seva força pel carrer com a veritables exponents de la jove avantguarda. Les grans multinacionals han vist com multitud de companyies independents amb més iniciativa musical han aconseguit sortir al carrer, un resorgiment que ha donat nova activitat a un aquilositat muntatge industrial.

En aquests moments de pluralitat d'opcions on la gent pot escollir entre diferents camins, el còmic i el fanzine també han resorgit. Ja no estem en aquells moments en que llegir un TBO o una historieta, era propi d'un infant i sinònim d'una ment encara no adulta. El còmic ha aconseguit tenir la mateixa validesa del cinema i de la bona literatura, ja que d'alguna manera els engloba, o potser els supera...? a tots dos.

La publicació que ara tens al davant, LUBRIC CRONIC respon a aquests dos mòvils que abans esmentàvem: el còmic i el fanzine, dit d'una altra manera: el dibuix, la història i el reportatge, la informació, la música.

Qualitativament el moment que estem visquent és excepcional, no solament en la música, també en el còmic.

Per a nosaltres que creiem en les noves iniciatives que porta la historieta i la música més d'avantguarda, aquesta història que ens hem muntat intentarà sempre reflexar el que abans dèiem: "Viure en temps interessants"

Estem amb tots aquells que creuen que el moment present és important com per ésser viscut intensament, tant en música com en dibuix, i rebutgem allò de: "Tot temps passat fou millor"

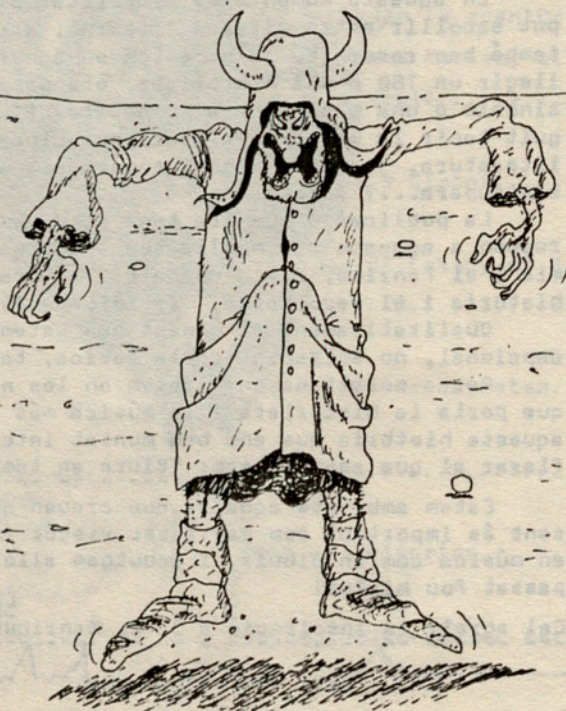
LA REDACCIO

Cal agrair la inspiració a D. A. Manríquez

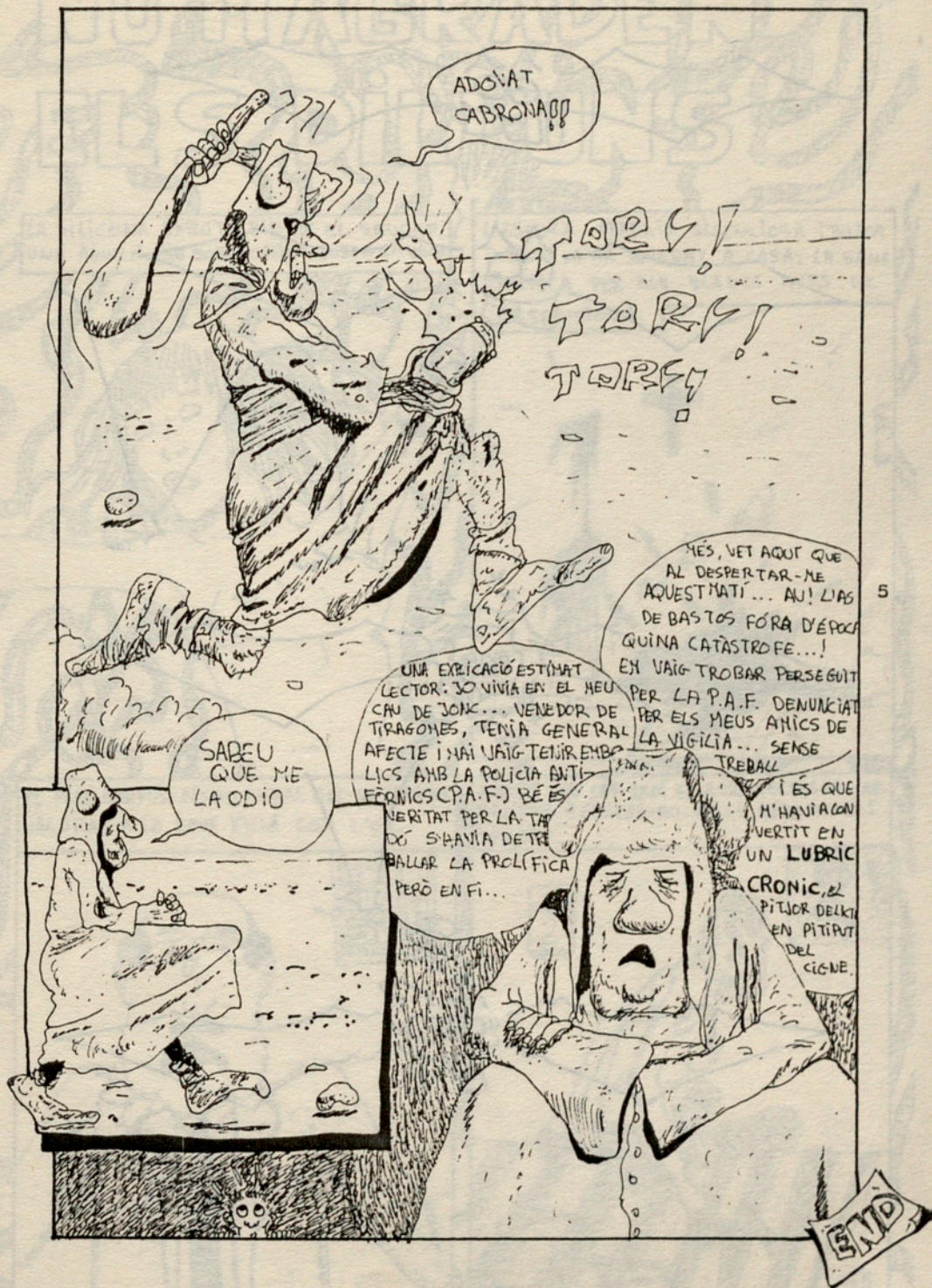

EL LUBRIC

C R O N I C

* ADAPTACIÓ LLIURE DE MOEBIUS

ADO:AT
CABRONAGG

TORY!
TORY!
TORY!

SABEU
QUE ME
LA ODIO

UNA EXPLICACIÓ ESTIMAT
LECTOR: JO VIVIA EN EL MEU
CAN DE JONC... VENDEDOR DE
TIRAGONES, TENIA GENERAL
AFECTE I M'AI VAIG TENIR EMBO
LLICS AMB LA POLICIA ANTI
FÈRNICS (P.A.F.) BÉ ES
VERITAT PER LA TA
DO' S'HAVIA DE TE
BALLAR LA PROLÍFICA
PERÒ EN FI...

MÉS, VET AQUÍ QUE
AL DESPERTAR-ME
AQUEST MATÍ... AU! L'AS
DE BASTOS FÓRA D'EPOCA
QUINA CATÀSTROFE...!
EN VAIG TROBAR PERSEGUÏT
PER LA P.A.F. DENUNCIAT
PER ELS MEUS AMICS DE
LA VIGÍCIA... SENSE
TREBALL

I ES QUE
M'HAVIA CON
VERTIT EN
UN LUBRIC
CRONIC, EL
PITJOR DEL
EN PITIAT
DEL CIGNE.

END

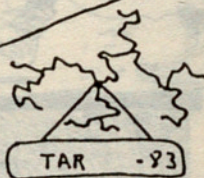
TOP

TOP

6

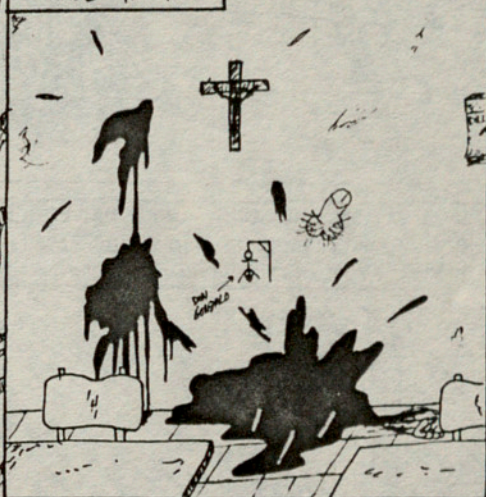
TOP

NO M'AGRADEN ELS DILLUNS

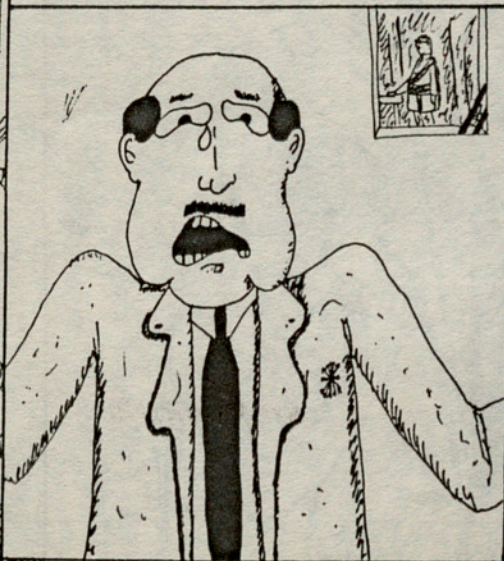
LA SILICONA EXPLOTA DINTRE EL SEU CAP
UNA AGULLA AMB SOBRECARGA BUSCA LA VENA

L'ESCOLA APAREIX SILENCIOSA I BUIDA
TOTHOM S'HA QUEDAT A CASA. LA SANG
RELLISCA PER ELS BLANCS MURS DE
L'ENSENYANGA.

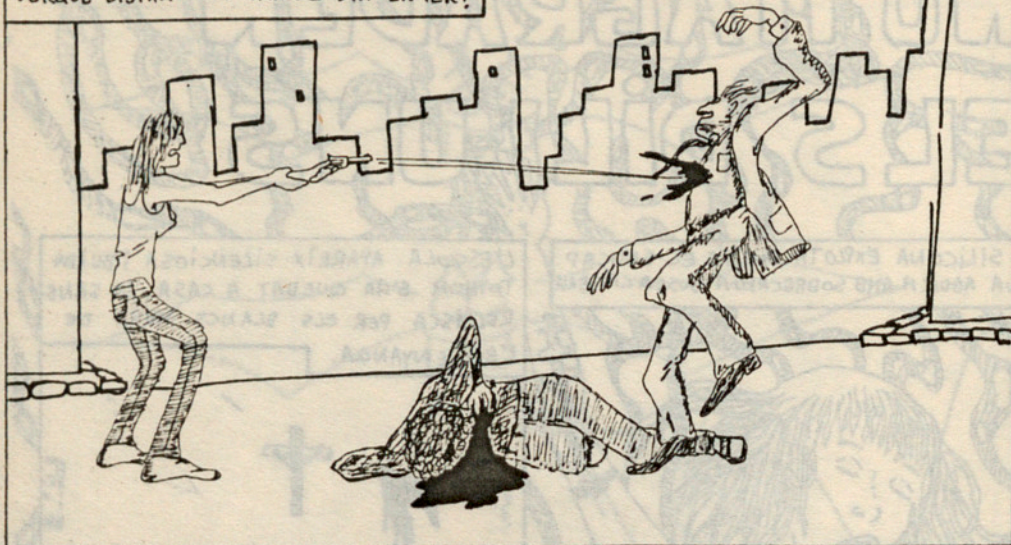

EL PARE CONFUS, NO HO ENTEN. ELL SEMPRE HA
VALORAT A LA SEVA FILLA COM L'OR.

NIU-GU VEU CAP RAO. ELLA NO NECESSITA CAP
RAO PER EXPLICAR-HO. NO LI AGRADEN ELS
DILLUNS.

DIGUEM PERQUÈ NO M'AGRADEN ELS DILLUNS
PERQUÈ DISPARO CONTRA EL DIA ENTER?

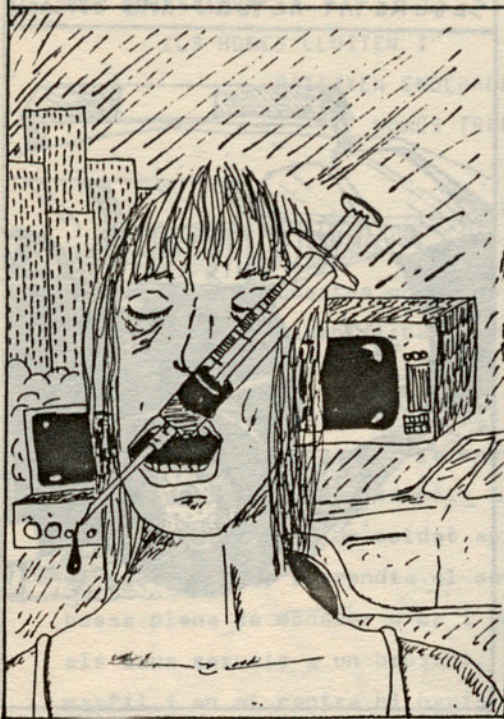

LA MÀQUINA DEL TELEX NO FUNCIONA. EL MÓN ESTÀ ESPERANT ELS SÍMBOLS
LA MARE ES SOBRESALTA, EL MON DEL PARE ESTÀ DANCANT
ELS PENSAHENTS GIREN ENTORN LA SEUA NENA PETITA DE SETZE DOLÇOS ANYS

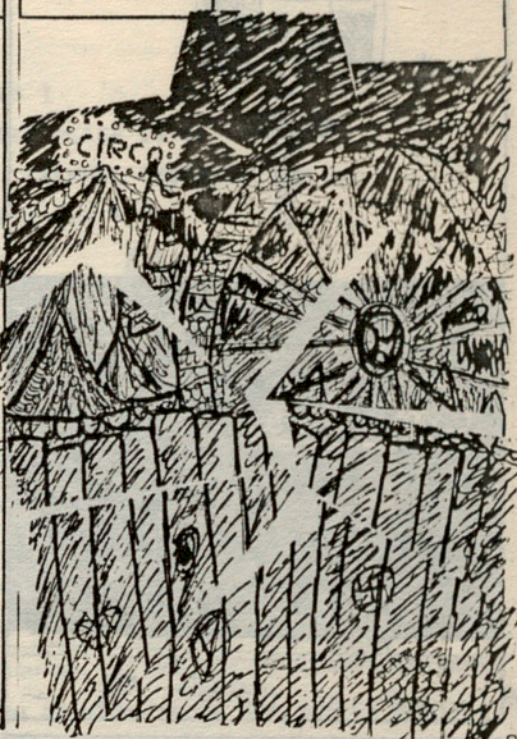

GUIO: ADAPTACIÓ LLIBRE D'UNA CANÇÓ DE BOB GELDOF (BOOMTOWN RATS) DIBUIX: MIKE

ELLS NO HI VEUEN RAONS. NO EXISTEIXEN
RAONS. ELLA NO NECESSITA CAP RAO

TOTS ELS JOCS ES PAREN EN EL PARC
D'ATRACCIONS.

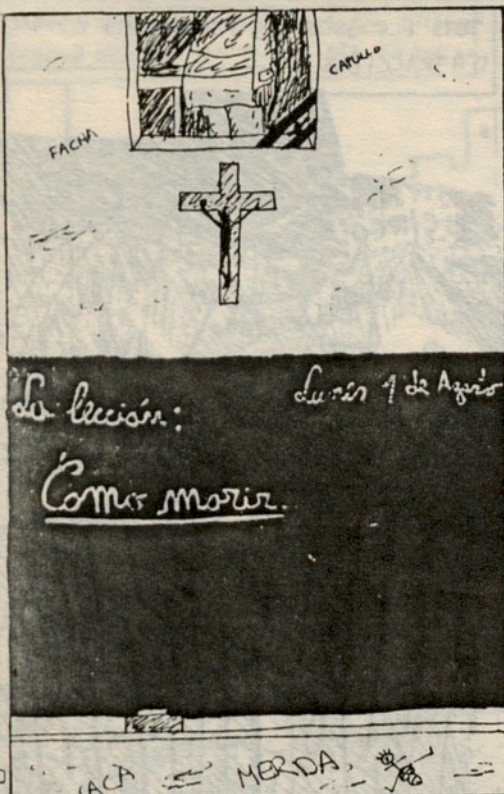

ELLA VOL JUGAR AMB LES SEVES NIBES
DE CARA INFLADA I HORROROSA.

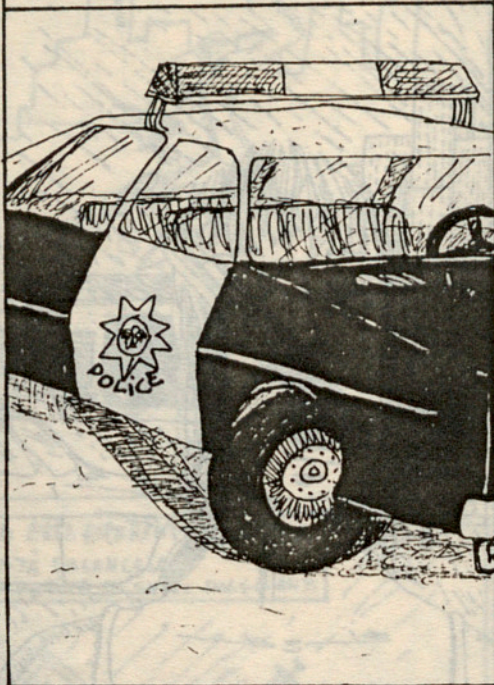

L'ESCOLA ESTÀ COMENÇANT.
AVIAT ESTAREM APRENENT.

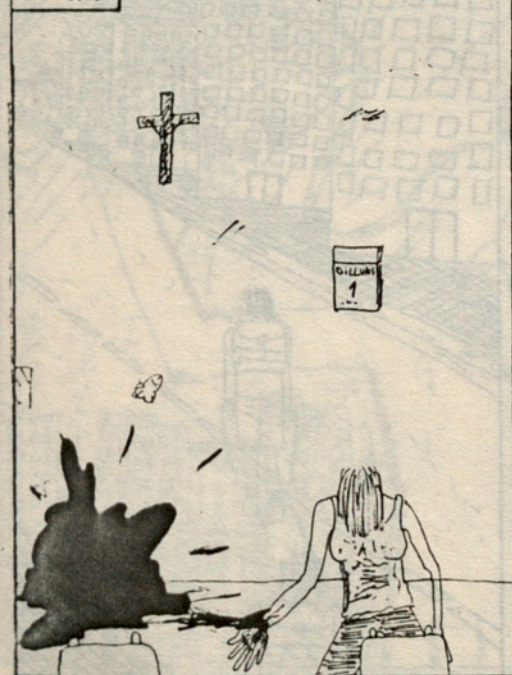

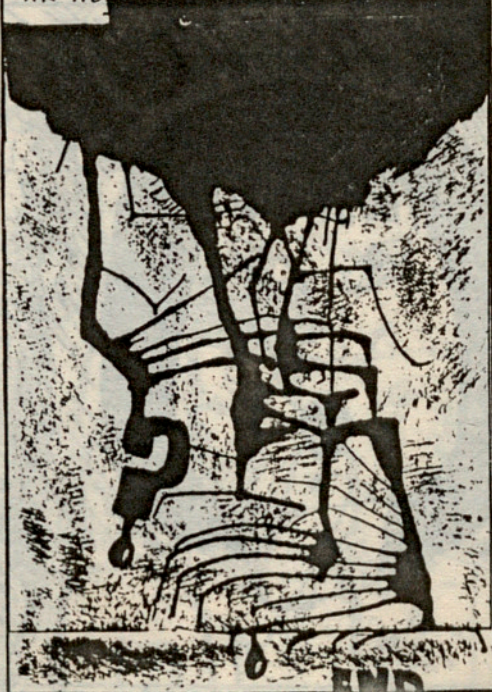
NINGÚ HO ENTEN. NINGÚ HI TROBA
CAP RAÓ LES FORCES DE LA
SEGURETAT ACTUEN AMB EFICACIA

SETZE INOCENTS ANYS FRUSTRATS
PER LA INEXISTÈNCIA DEL MON DELS
DILLUNS

INEXISTÈNCIA QUE NINGÚ COMPREN
QUINA RAÓ NECESSITES PER EXPLI-
CAR-HO

"EN AQUEST MÓN

ELS HOMES LLUITEN I

PATEIXEN ENDEBADES I

NOMÉS TROBEN PLAER EN EL

TRÀMPOL EMBOGIDOR DE LA

BATALLA."

R.E.HOWARD

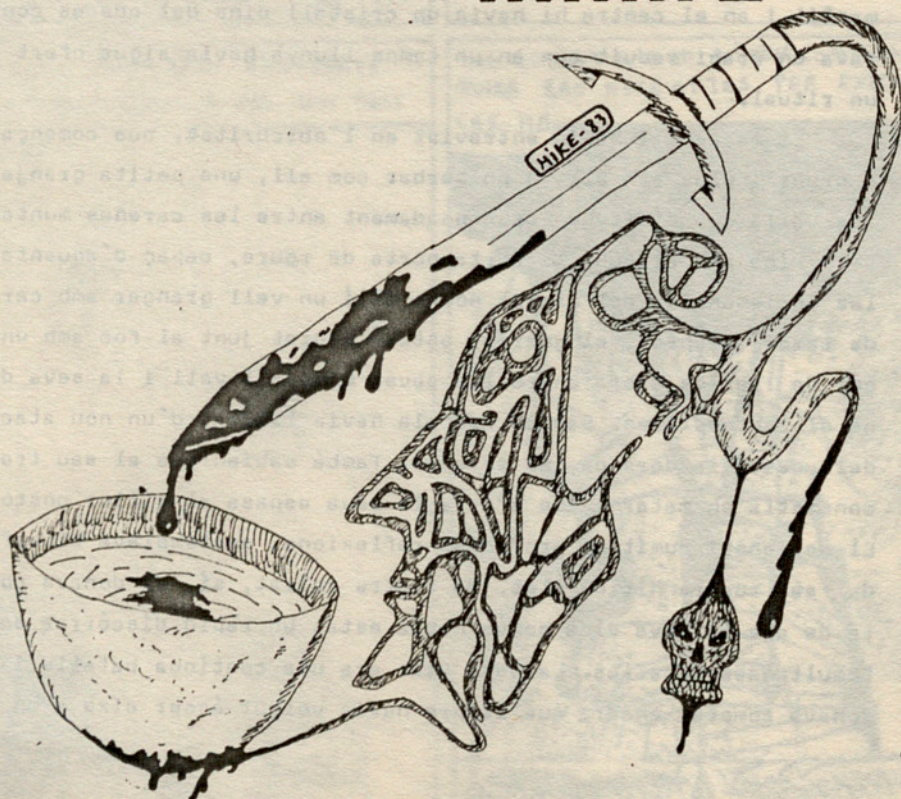
En una d'aquestes ocasions, el guerrer davallava de la nevada muntanya on moments abans es desenvolupava una cruenta batalla entre bàrbares tribus nòrdiques i els malvats desvalisadors de les estepes. El dia era obscur. Era com si la visió de la divina sang vessada el fes ennegrir. La sang emanava a borbolls dels degollats cossos arribant algun esquitx al més proper núvol.

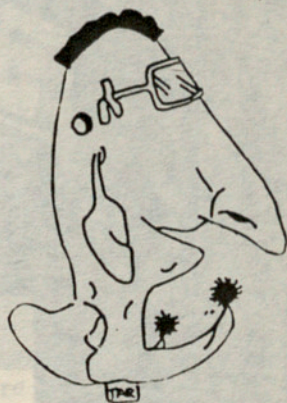
Es tractava d'un soldat assalariat, un mercenari que acabat el seu treball, emprendia el seu camí de tornada carregat d'una bossa plena de monedes d'or i un collar que havia guanyat deixant els seus serveis a un bruixot. Aquest collar estava treballat en marfil i en el centre hi havia un cristall dins del que es conservava un crani reduït que en un temps llunyà havia sigut ofert en un ritual.

El mercenari havia entrevist en l'obscuritat, que començava a orbar inclús els ulls d'un bàrbar com ell, una petita granja de les valls que s'estenen descansadament entre les carenes muntanyoses. Picà amb el puny la forta porta de roure, capaç d'aguantar les inclemències del glaçat nord. Obrí un vell granger amb cara de temor. Després, el guerrer estava sentat junt al foc amb un bol de llet de cabra entre les seves mans. El vell i la seva dona el contemplaven. Sabien que els havia lliurat d'un nou atac dels desvalisadors de les estepes. També sabien que el seu treball consistia en matar i que oferiria la seva espasa al millor postor. El mercenari sumit en profundes reflexions, contemplava el reflex del seu rostre nítid a llet. Un rostre colrat, sí, es donava compte de que la seva vida només havia estat un ràpid discórrer entre tumultuoses batalles. La seva vida era una contínua batalla i es donava compte, encara que sempre havia volgut ésser això a un

simple camperol que només coneixia l'anual monotonia del camp amb el seu fred i la seva calor, en companyia dels animals. Els seus pensaments es veïen truncats per el so que havia produït el gotejar de la seva sang que li relliscava desde la cèl·la dreta al caure en el bol de llet. Inclús en una humil llar havia de sofrir el pes de la sang Ara, la seva mirada inspirava terror, és tirà enrera tirant el bol i tamboret al foc. Després, desembainà la seva espasa i d'un sol tall féu saltar el cap de qui li havia ofert hospitalitat. Contemplà a la vella quan deixava anar un espasmòdic crít. S'acostà amb l'espasa enlairada i la deixà caure en un brutal cop que destrossà el crani de la vella. Per què cridar? Ell veia la mort cada dia i la veia en silenci, callat, escoltan el gèlid vent que passa. No era el primer cop que obeïa l'impuls de la seva espasa.

-Electric Funeral-666-

Eduardo
Benavente

Quiero
Ser
SANTA

Tot aquell que, mort, viu en el record d'algú, no ha desaparegut del tot. Sempre hi haurà qui no s'immutarà, però nosaltres no volem que es perdi en la cruesa d'una esquila, que passi a la tomba dels ídols buidats a l'oblit, dels joves condemnats al taüt, dels vint anys aplats en un cotxe, dels mil somnis esborrats un dissabte, dels membres paralitzats a la nit. La imatge imperativa de la industrialització fou el jutge, "Eduardo Benavente" tocà fons i amb ell "Parálisis Permanente" s'enfonsà.

No importen les causes, de conseqüències no en tindrà, la seva mort no significarà res més que el tancament del procés immunitzador contra tot allò que ell deia en les seves cançons. Les ànsies de perversió, l'obsessió per el prohibit formaren una personalitat que aïllava un cos deficitari d'un esperit insaciable de morboses sensacions, de sinestres plaers i de noves obscenitats.

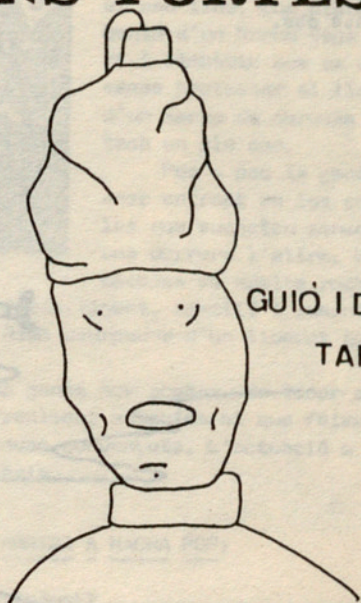
S'ompliran minuts televisius, completats per emissions radiofòniques, s'escriuran unes frases en qualsevol diari o revista i ell no estarà tan lluny. El seu acte es conservarà dins cadascú dels que hem rebut el seu llegat, dins cadascú dels que trobem que falta quelcom des del dissabte catorze de Maig del vuitanta tres:

EDUARDO BENAVENTE ES MORT!

SI T'AGRADA LA AVENTURA I LES EMOCIONS FORTES, ALLISTA'T AL EXERCIT.

Fitxa Nº 170019300045.-
 -Recluta Nº 00003324
 -Preparació Nº 73
 -Efectivitat: 10% aprox.
 -Duració: 10²-25-
 -Incorporació: URGENT

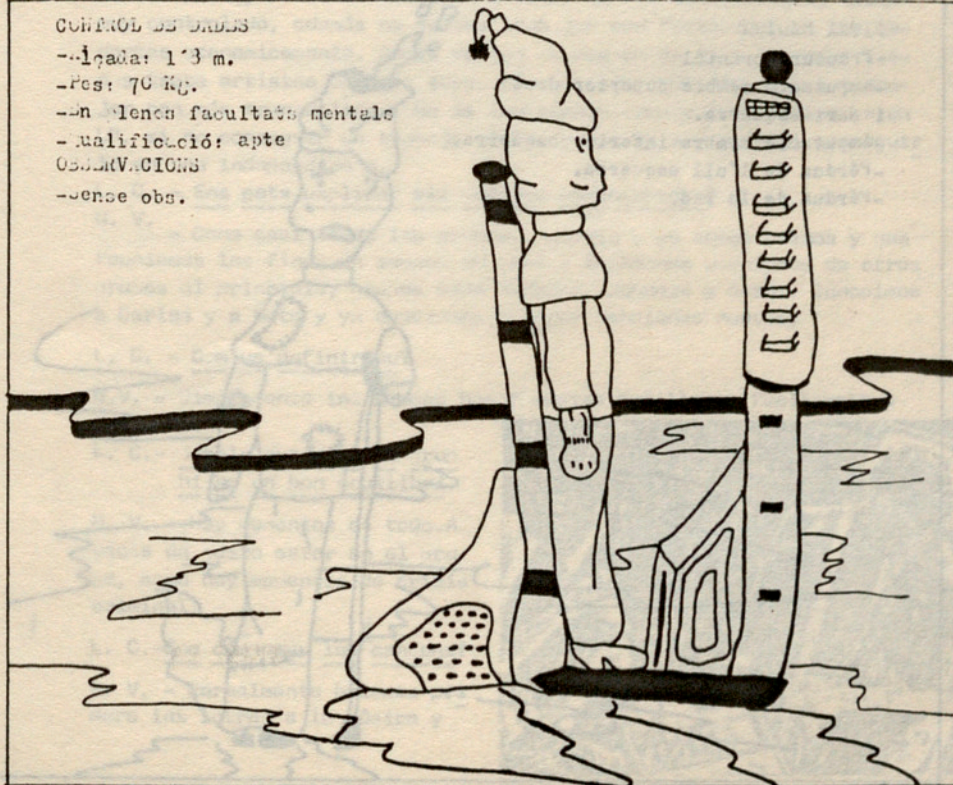

GUIÓ I DIBUIX
TAR

17

CONTROL DE DADOS

- Alçada: 1'3 m.
 - Pes: 70 Kg.
 - En totes facultats mentals
 - Qualificació: apte
- OBSERVACIONS
- sense obs.

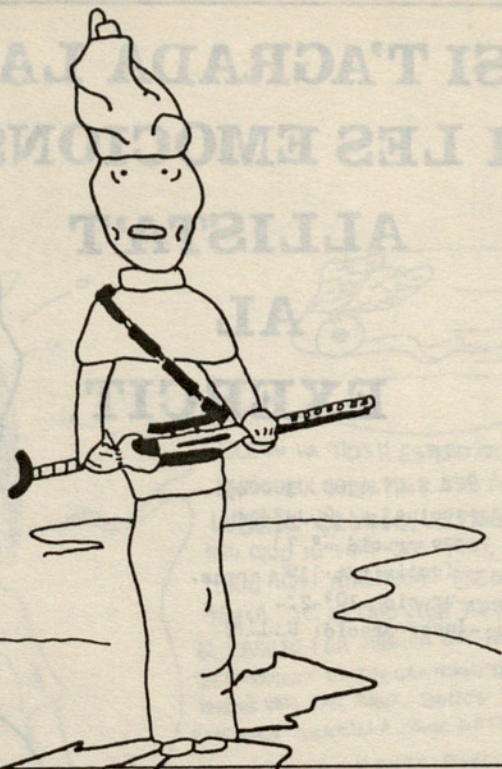

-Destí: Planeta Cxinia,
nació de Potsinia, regió
de Morst.

-Categoria: soldat ras.

OBSERVACIONS

Sense obs.

18

FITXA MÈDICA

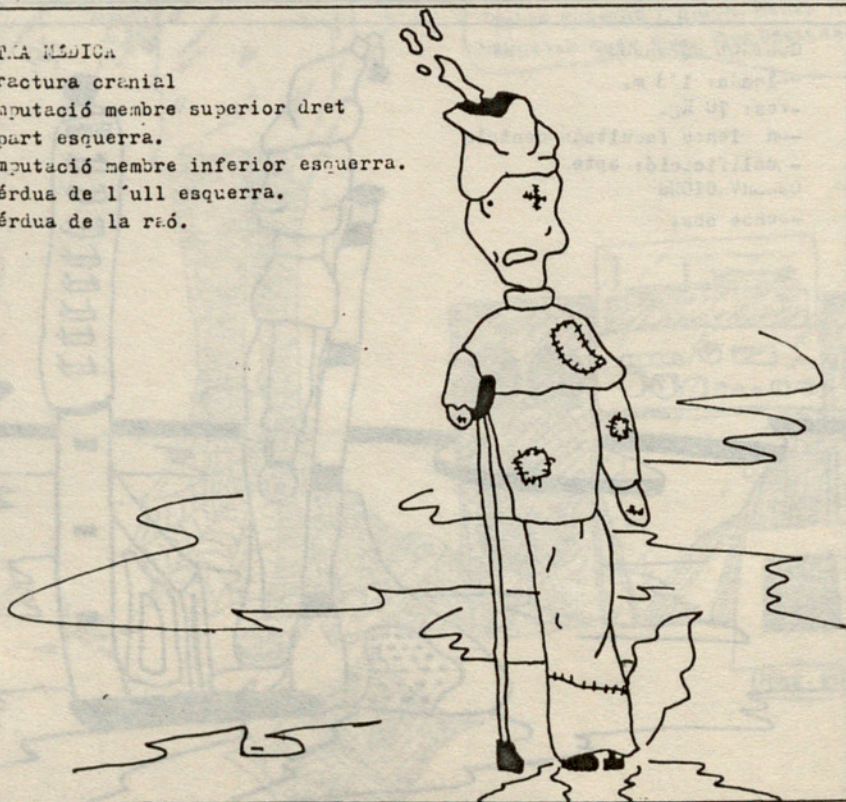
-Fractura cranial

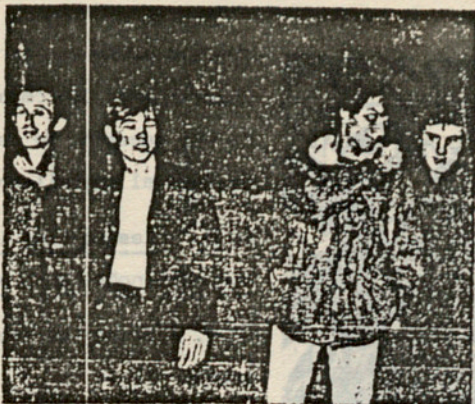
-Amputació membre superior dret
i part esquerra.

-Amputació membre inferior esquerra.

-Pèrdua de l'ull esquerra.

-Pèrdua de la raó.

davant esperavem cantar les seves cançons, esclatàrem als primers acords de la guitarra d'un Antonio Vega, sempre en el seu lloc, com distant, al cantó d'un Nacho Vega saltarí i simpàtic que va aguantar sense protestar el llançament d'un xorro de cervesa que el toçà en ple cap.

Poc a poc la gent va anar entrant en les cançons, les que succeïen sense parar una darrera l'altra. Una hora escassa de música rock, del

veritable rock-pop nacional, intel·ligent, senzill i comunicatiu que deixa en ridícul a un Miguel Ríos usurpador d'un liderat que no li pertoca.

En resum molta pressa, moltes ganes per acabar, de tocar el just per convèncer a la poca gent que realment entenien el que fèiem allà.

Van convèncer als que ja estavem convençuts. L'actuació a Zeleste (Barna) es tota una altra història.

LA INDEPENDENCIA ARRIBA A NACHA POP:

23

L.C. - Perquè el canvi a una independent?

N. V.- Es muy fácil contestarte a esto. En una multinacional estás muy controlado, además no puedes trabajar con facilidad, no les importas económicamente. Antes de que se ocupen de ti a lo mejor tienes trece artistas delante tuyo. En una independiente puedes trabajar con más tranquilidad. No es importante conseguir el éxito en un LP, si no conseguir un trabajo sólido y eso es muy difícil conseguirlo en una independiente.

L. C. - Ens pots explicar els vostres començaments?

N. V. - Como casi todos los grupos. Antonio y yo somos primos y nos reuníamos los fines de semana en casa y tocábamos versiones de otros grupos al principio, grupos como Ramones, Squeeze y otros. Conocimos a Carlos y a Noto y ya empezamos a hacer canciones nuevas.

L. C. - Com us definiríeu?

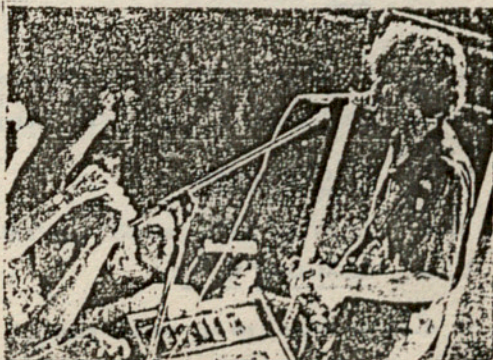
H.V. - Simplemente intentamos hacer música que llegue fácilmente a la gente.

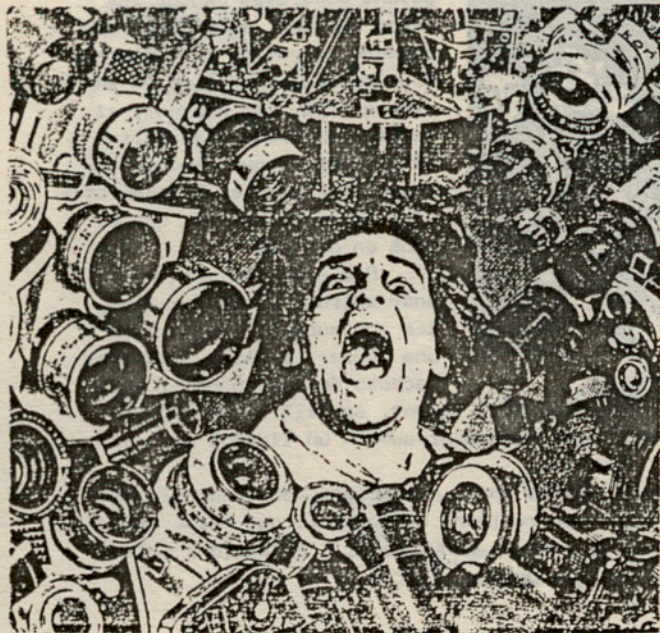
L. C.- Sembla que dins el grup hi ha un bon equilibri.

N. V. - Hay momentos de todo. A veces da gusto estar en el grupo, como hay momentos de crisis criminal.

L. C.-Com composeu les cançons?

N. V. - Normalmente hacemos primero las letras a la música y

resulta mucho más difícil hacerlo así. Sin embargo es una cuestión de lengua ge para el castellano.

L. C. - Les vostres lletres són molt pòtiques, no?

N. V. - Bueno, no decimos tacos.

L. C. - Us considerau el millor grup de rock del país?

N. V. - Siempre decimos que sí, pero en broma.

L. C. - Cançons preferides?

N. V. - És muy difícil de-

24

cirte alguna, porque va por épocas. En una época te gusta una del rainada y luego dejas de gustarte y prefieres otra.

L. C. - Què en pensau de la movida independent de Madrid?

N. V. - Us está bien, pero que todavía no han hecho nada, es decir, nosotros tampoco hemos hecho nada importante. A ver si me entiendes, no porque hayan sacado un disco son ya gente importante o somos ya importantes, como algunos se creen, sino que tiene que ser fruto de un trabajo, a pesar de esto hay ahora mismo gente realmente encantadora dentro de Madrid y que ha de buena música.

L. C. - Us heu plantejat si voleu seguir per molt de temps en el món del rock.

N. V. - Es porque es totalmente estúpido y ridículo planteárselo, las ideas deben ser espontáneas, si no van mucho al final son una mierda todas ellas.

L. C. - DEMIKOS AMIAS?

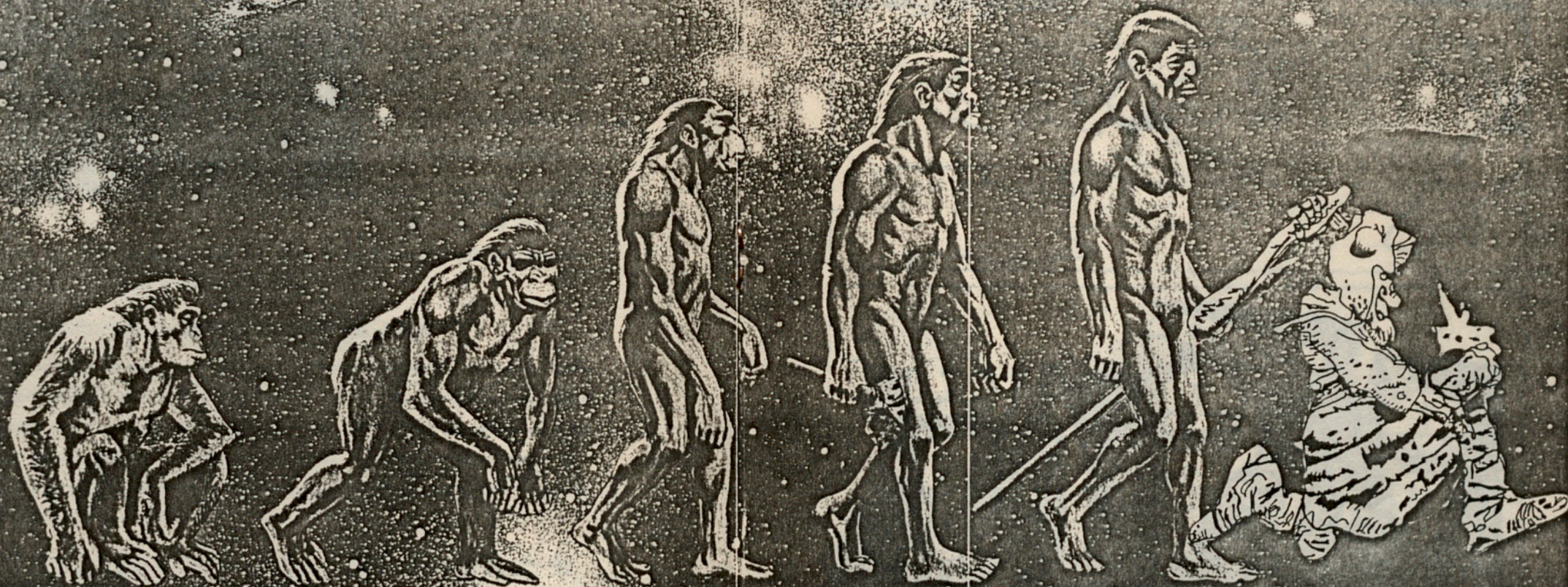
N. V. - Están muy bien, son mis preferidos.

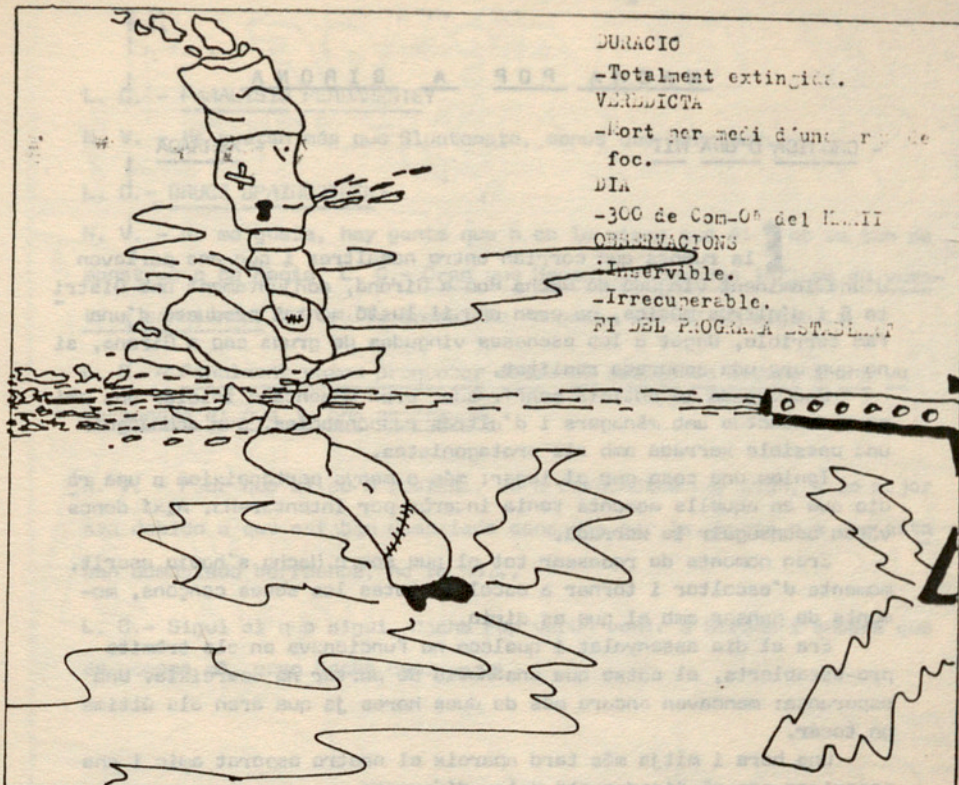
L. C. - GLUTAMATO YE-YE?

N. V. - Normales, no me gustan mucho.

EVOLUCIÓ DEL HOMINI FANTASMA A LA
CIVILITAT.

Després d'un llarg període de més de
200.000 anys, el Lúria Crànic que es
venia erigint un animal temorós, misera-
ble i molt agressiu, va poder arribar a
construir-se una nova vida estúpida, te-
morosa, miserable i molt agressiva.

19

Els rumors que corrien entre nosaltres i que ens parlaven d'una imminent vinguda de Nacha Pop a Girona, conjuntament amb Distrito 5 i d'altres músics, no eren una il·lusió mental producte d'una fan terrible, degut a les escasses vingudes de grups cap a Girona, si no que era una esperada realitat.

Una vegada la notícia confirmada, eren moments d'iniciar uns primers contactes amb managers i d'altres responsables, per aconseguir una possible xerrada amb els protagonistes.

Teniem una cosa per al·legar: més o menys pertoneixíem a una ràdio que en aquells moments tenia interès per intentar-ho. Així doncs vàrem aconseguir la xerrada.

Eren moments de recassar tot el que sobre Nacha s'havia escrit, moments d'escoltar i tornar a escoltar totes les seves cançons, moments de pensar amb el que es diria.

Era el dia assenyalat i quelcom no funcionava en els tràmits pre-establerts, el cotxe que ens havia de portar no apareixia. Una esperança: mancaven encara més de dues hores ja que eren els últims en tocar.

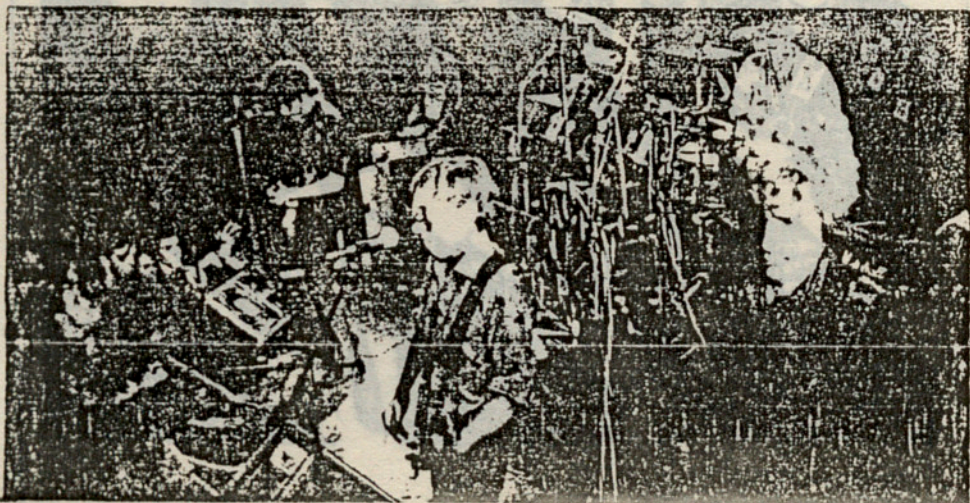
20

Una hora i mitja més tard apareix el nostre esperat amic i ens encaminem cap al "inadecuât" Palau d'Esports.

Vèiem primer a Distrito 5, una bona formació de música funk, amb molt bona presència en directe. Nois simpàtics i noia que cal veure.

Una pena, una veritable pena era tota la gent que aquella nit passava desconcertada per aquells inhòspits paratges. Gent que no s'havia molt bé el que sentia, gent amb els ulls fóra d'òrbita esperant una transformació en essències de "patchouli".

Just en el moment precís, o a mi m'ho va semblar, surten a escenari uns cançats Nacha Pop, venien ja d'una altra actuació, d'alguna manera els vàiem com de segona mà, malgrat tot, tota la gent que allà

L. C. - PARALISIS PERMANENTE?

N. V. - Me gustan más que Gluatamato, menos que Derribos...

L. C. - BRUCE SPRINGSTEEN?

N. V. - No me gusta, hay gente que hace lo mismo que él y no va tan de monstruo o de genio. L. C. - Creo que Bruce Springsteen influye en vuestras canciones? N. V. - Tu crees? No me gusta que me lo digan...

L. C. - Finalment varen preguntar sobre el public de Girona i ens va respondre el que ja ens esperavem.

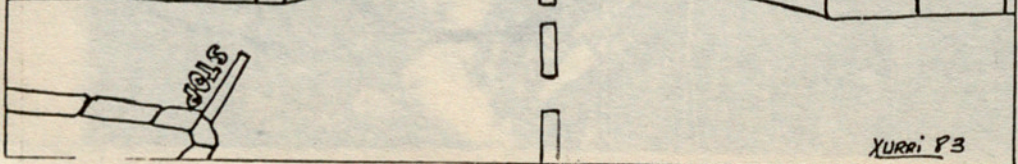
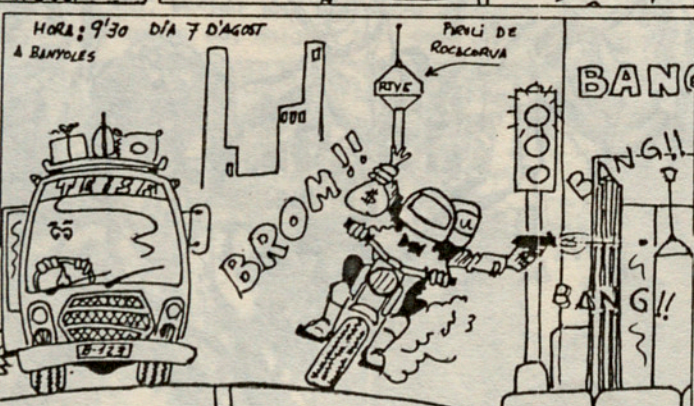
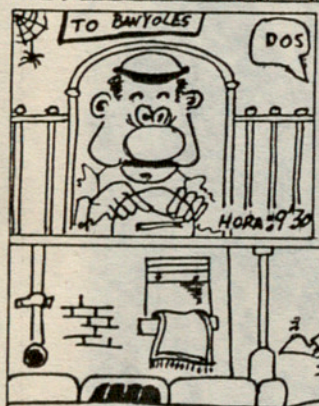
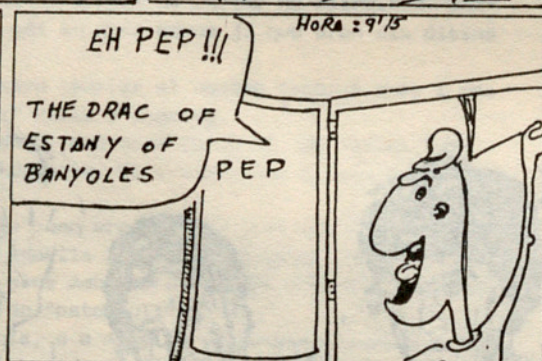
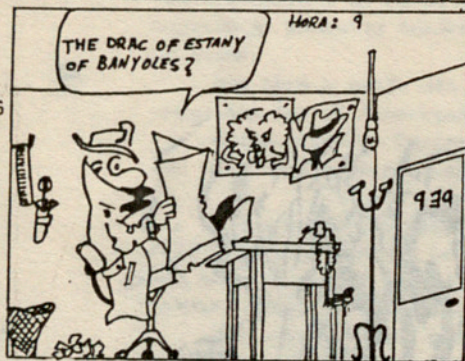
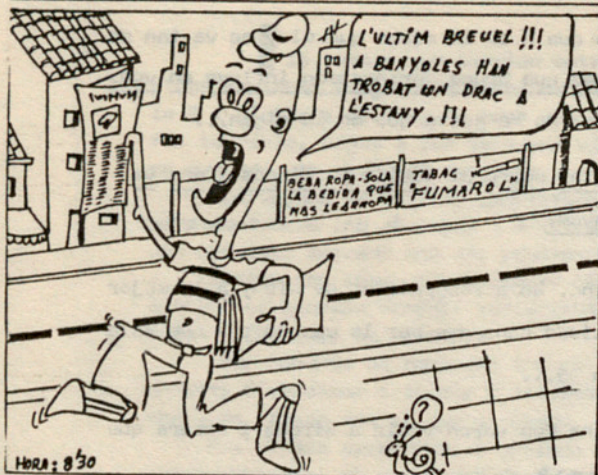
N. V. - Por que el de Barcelona. No a respondido muy bien, a lo mejor sea debido a que estaban demasiado cansados por la espera o a que estaban demasiado borrachos, no lo sé...

L. C. - Sigui el que sigui, Nacha Pop varen venir a Girona i encara que de segona mà, uren Nacha Pop...**■**■**■**

THE DRAC OF ESTANY OF BANYOLES

CAP. Nº 1

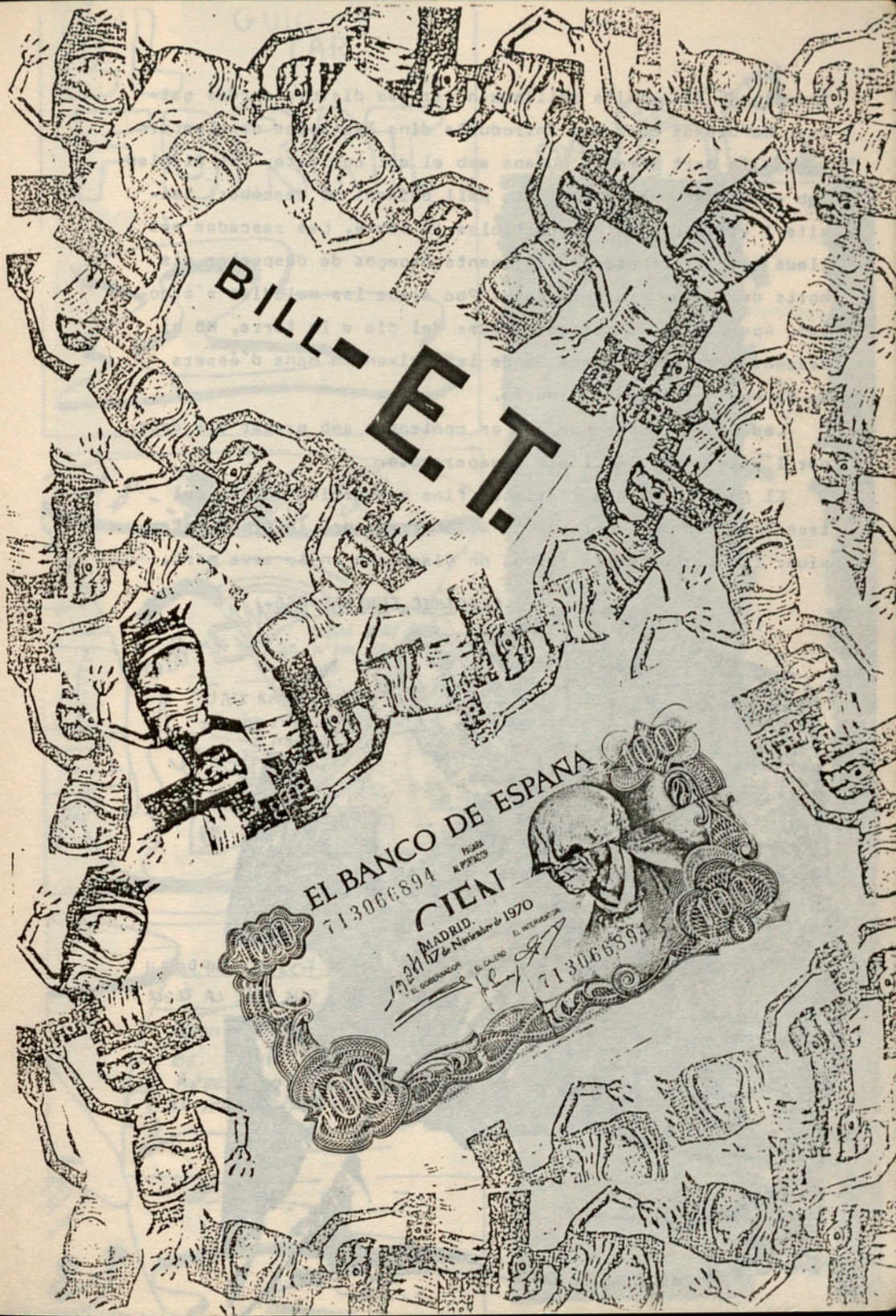

XURRI P3

-E L S D E I X E B L E S D E S A T A N .

La mort es presenta sota les convulsives clavegueres de la Terra. Un mur abans blanc, ara està agonitzant entre rastres de sang i vòmits penjants, que s'entremesclen amb el nauseabund tuf dels pútrits sòls. Aquests es troben sota la capa aïllant que formen ànimes que han fugit del cos dels desgraciats, que han mort en el foc. S'aixequen les ratades tapes de les clavegueres i surten, arrossegant-se, quelcoms vacil·lants formats de gelatina i restes penjants. El seu color era groc abans de barrejar-se pels putrescents corredors i viure en les tenebres per ésser uns traïdors. Ara es venjen amb els dèbils humans que no són més que simples remats d'animals amb els que els gelatinosos éssers introdueixen i creen pèrfids humans amb els que juguen.

Una nit més surten dels seus refugis mitjantçant les clavegueres. Encara que el seu raonar no és clar, es distribueixen per diferents carrerons on la llum és més tèbia. Aquests no mostren cap indicatiu de vida. Eren curts i poc amples. Les cases eren tristes i monòtones, construïdes amb pobres pedres que donen un aspecte més apagat. Els deixebles de Satan es poden seguir, no obstant la foscor dels seus ulls, doncs deixen darrere seu un fort rastre viscos. Aquestes viscositats es mesclen amb bombolles d'aire i prenen una nova forma de l'ultratomba infernal. Els seus foradats rostres apareixen poblats de prominències amb pus que formen regueres al llarg de les difuminades formes que constitueixen el seu cos. Al trobar alguns humans que per algun motiu no s'han refugiat a casa seva, se'ls enduen fins al seu obscur regne. Allà, entre horroroses orgies i dances, els diables s'alegren dels seus malèvols actes. La dansa és guiada per estranyes melodies que sembla que vinguin de diferents cranis que alguna vegada ocultaren dins dels seus brillants cervells que probablement crearen músiques al·lucinants. Agafen als diables humans i executen sobre ells aberracions més brutes i degradants. Durant aquests horripilants moments, les víctimes pateixen espasmes d'una violència mai vista. La seva columna vertebral sobrepassa els límits naturals en les cada cop més fortes con-

BILL-
E.T.

EL BANCO DE ESPAÑA
713066894

CIENT

MADRID.
1924/17 de Noviembre de 1970
El gobernador

El cede

El interventor

713066894

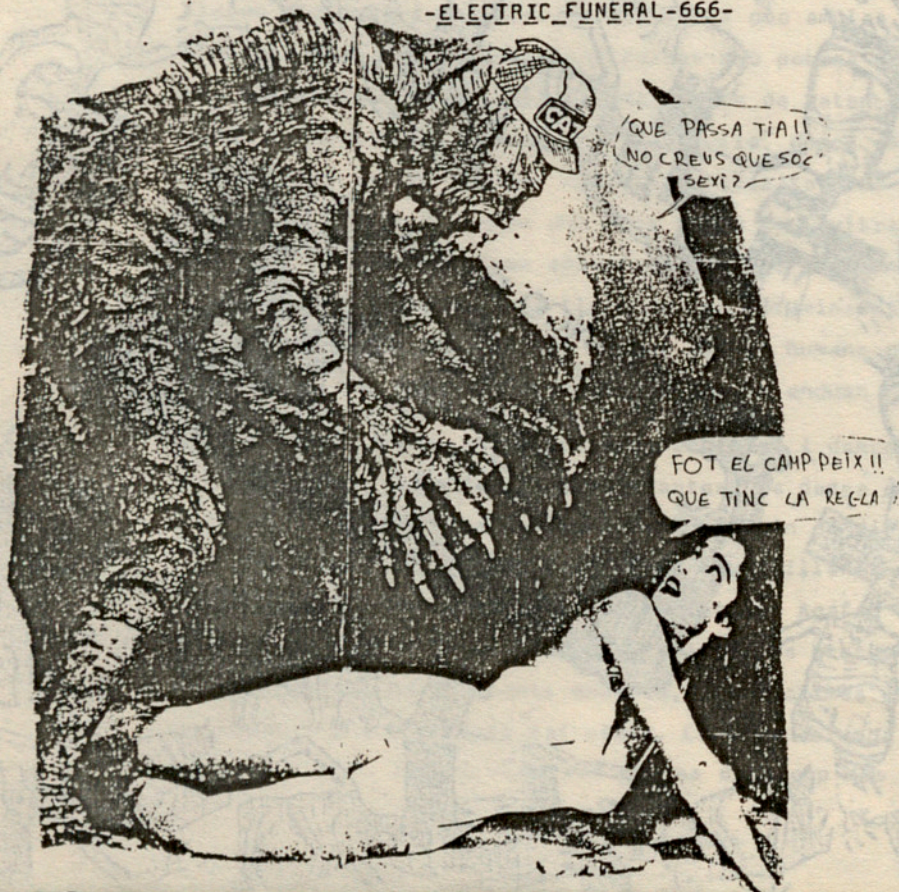
traccions. Els vòmits rellisquen per les distorsionades gal-
tes. Nombrosos cucs son introduïts dins les seves orelles pro-
vocant la mort a molts humans amb el sol contacte. Uns diables
amb esmolades ungles obren la pell deixant al descobert tei-
xits i vísceres molt suggestibles al tacte. Les rascades més
lleus els hi produïen sofriments capaços de despertar els
morts dels seus profunds sons. Poc a poc les melodies s'esgo-
ten. Apareixen les primeres llums del dia a la Terra, NO hi
descans per les víctimes doncs les deixen en mans d'éssers
de la més horrible imaginació.

Les fàcils ments humanes es contenten amb pregar als déus
per l'ànima dels familiars desapareguts.

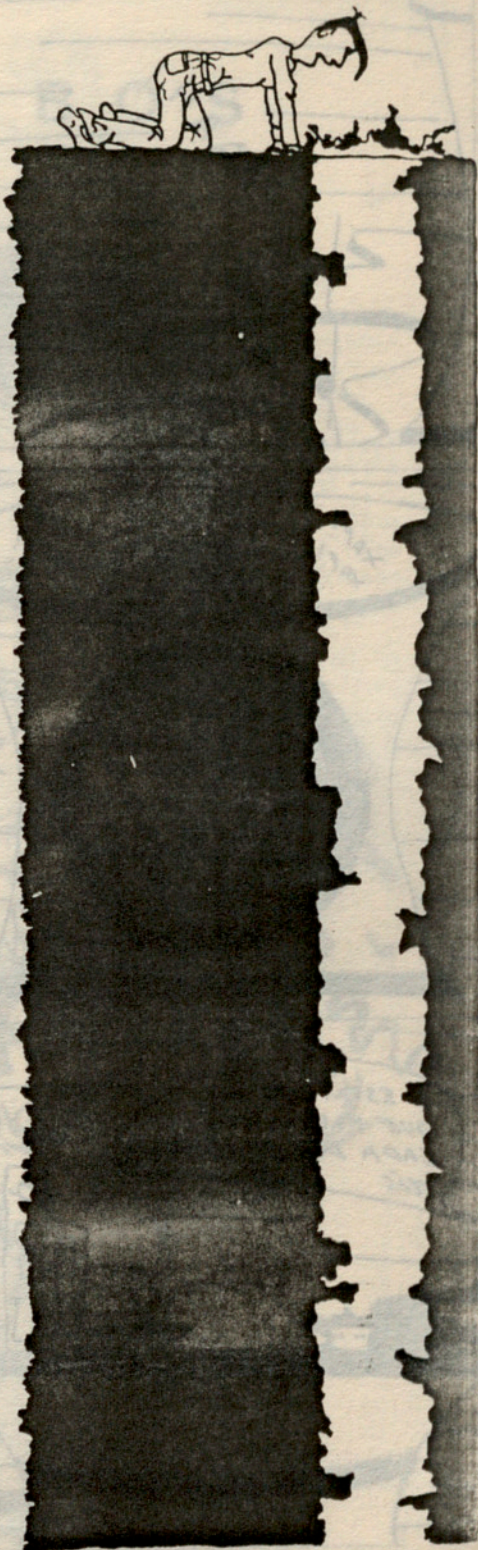
El poder humà era inexistent fins que arribaren del cel
tres àngels de la mort que'ls alliberaren del infern d'estar
vius. Els portaren als llimbs on visqueren en la seva mort.

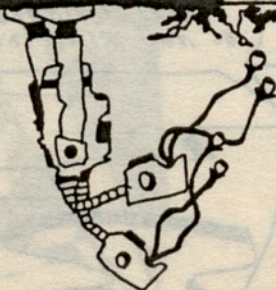
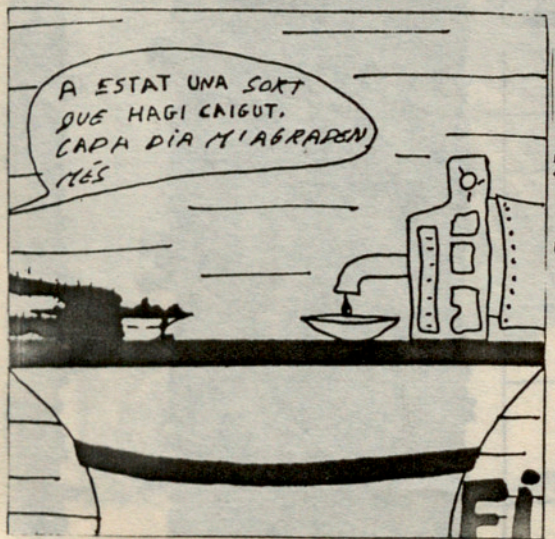
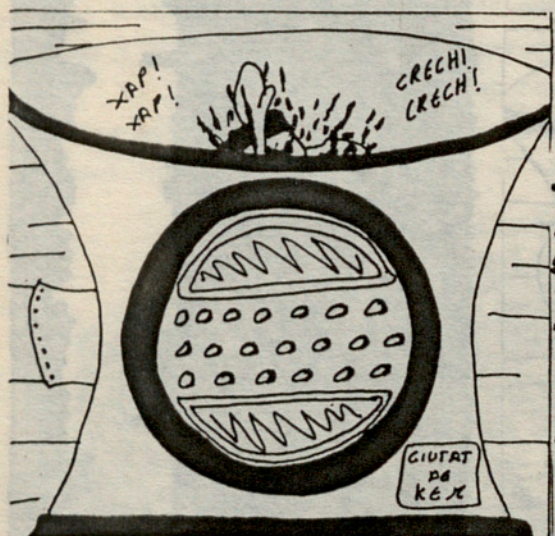
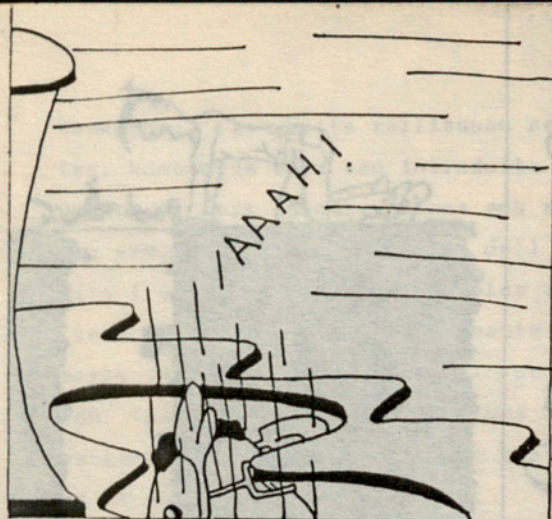
-ELECTRIC FUNERAL-666-

30

EL FORAT

D E R R I B O S

A R I A S

ROCK PER MINORIES

Es ben segur que poca gent canviaria la seguretat que dóna una gran promoció, una extensa publicitat, una imatge vendible, per allò que avui en dia sembla haver-se perdut en front de nous valors, l'autenticitat.

No parlem ja del típic personatge que es creu la seva història com a única autèntica i desprècia les altres com a grans muntatges multinacionals.

Parlem d'aquells individus que dins el seu treball, abstrerts del que significa el món exterior, sensibles a unes notes determinades, creen una música només apreciable per veritables melòmans o per fins gourmets o per enfrescats col·leccionistes.

Podem començar per parlar d'un d'aquests personatges un tal TOM VERLAINE, un senyor de llarga trajectòria musical, fundador del maleurat grup TELEVISION i un dels millors "musics de rock" o, "poetes de rock".

I també un dels més perfectes desconeguts.

M
I
N
K
D
E
V
I
L
L
E

T
E
L
E
V
I
S
I
O
N

TOM VERLAINE té al nostra país un LP publicat, dels tres que han sortit. La vergonya ens ha d'eclatar al com provar la complerta inutilitat dels directius discogràfics.

Només amb aquest sol disc TOM VERLAINE ha captivat al nostra país tota la seva força, tota l'electricitat de les seves cançons, tota la força del rock més anfetamínic.

Una història que continua llargament en els seus dos darrers treballs.

Parlem d'un altre perfecte desconegut JIM CARROLL; un poeta vingut al rock. Solsament un dels seus discos ha vist la llum al nostra país, malgrat que en aquests moments es troba esgotat. La JIM CARROLL BAND té tota la força del llamp. En alguns moments és necessari escoltar a JIM CARROLL per continuar visquent amb optimisme.

JIM CARROLL és un senyor que es considera catòlic de naixença, això respon al primer LP CATHOLIC BOY, un senyor d'aparença tímida que configura una veritable màquina de fer el més estrident rock. El segon treball, no editat en aquest desgraciat país, porta per nom DRY DREAMS.

JO BROADBERY ¿Qui?, un altre perfecte desconegut. Un senyor de música semblant a ELVIS COSTELLO, en tot moment més emocionant que aquest darrer. Amb el disc JO BROADBERY AND THE STANDOUTS, s'ha convertit per nosaltres en una gran esperança d'escoltar un veritable rocker sentimental.

R
I
C
H
A
R
D
H
E
L
L

MINK DE VILLE, és un d'aquests altres genis desconeguts, sempre distants. Un senyor de llarga trajectòria musical; comença com TOM VERLAINE, en els moments de gran explosió PUNK, per anar evolucionat fins actualment, on es compositor d'un dels estils més elegants del moment.

MINK DE VILLE, porta sens dubte influències del mestre BRUCE SPRINGSTEEN, però una gran diferència els separa.

Aquesta diferència respon al dualisme música americana i música occidental, MINK DE VILLE suposa de vegades connotacions mediterrànies, impensables en el BOSS.

MINK DE VILLE té molts discos publicats al nostre país, malgrat els primers que s'han d'importar.

RICHARD HELL, co-fundador juntament amb TOM VERLAINE del grup esmentat abans TELEVISION; és un dels músics-potes endinsats en la llista negra de la discogràfica nacional.

Les cançons de RICHARD HELL són veritables lamentacions urbanes, amb tota la força d'un AFTER-PUNK electrificat.

Però la llista no es redueix amb aquests quatre exponents, sino que podriem ampliar-la amb d'altres magnífics músics de rock que mereixen molt més que ésser el menjar predilecte de fins melòmans:

Noms com: WILLIE NILE, NICK LOWIE, MOON MARTIN,
WARREN ZEVON, TOMMY TUTONE....■J.P

T O M V E R L A I N E

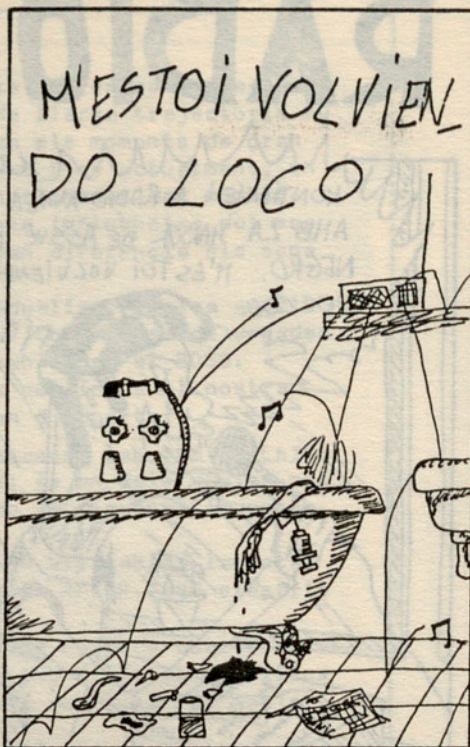
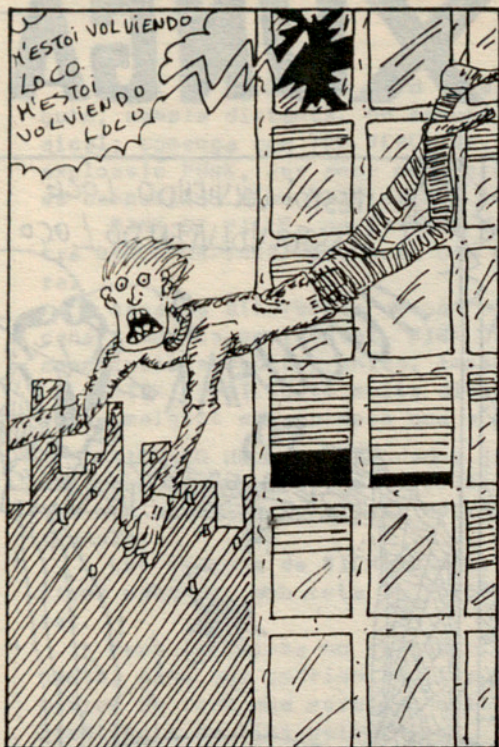

RADIO XUNGA

37

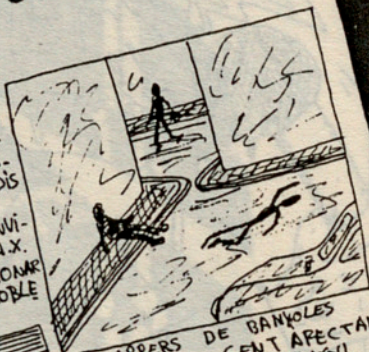

BANYOLES PRESS

RADIO XUNGA CONTINUA DIA A DIA.

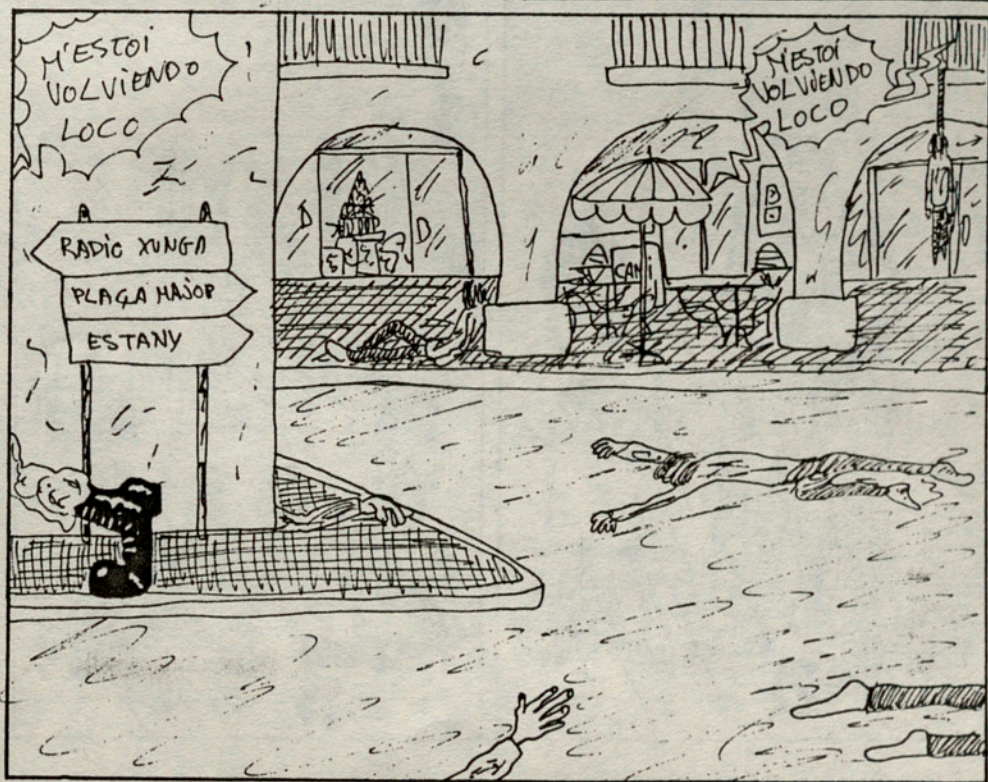
ELS SUICIDIS AUGMENTEN. LES FORCES DE LA SEURETAT ESTAN CONFUSES. LA SOCIETAT ES VEU ATERRORITZADA. UNA ONADA DE SUICIDIS INVAIXEN CATALUNYA. LES ALTES ESFERES ENVIEN BRIGADES DEL GEAX PER INTENTAR SOLUCIONAR I ACABAR AMB EL PROBLEMA XUNGU.

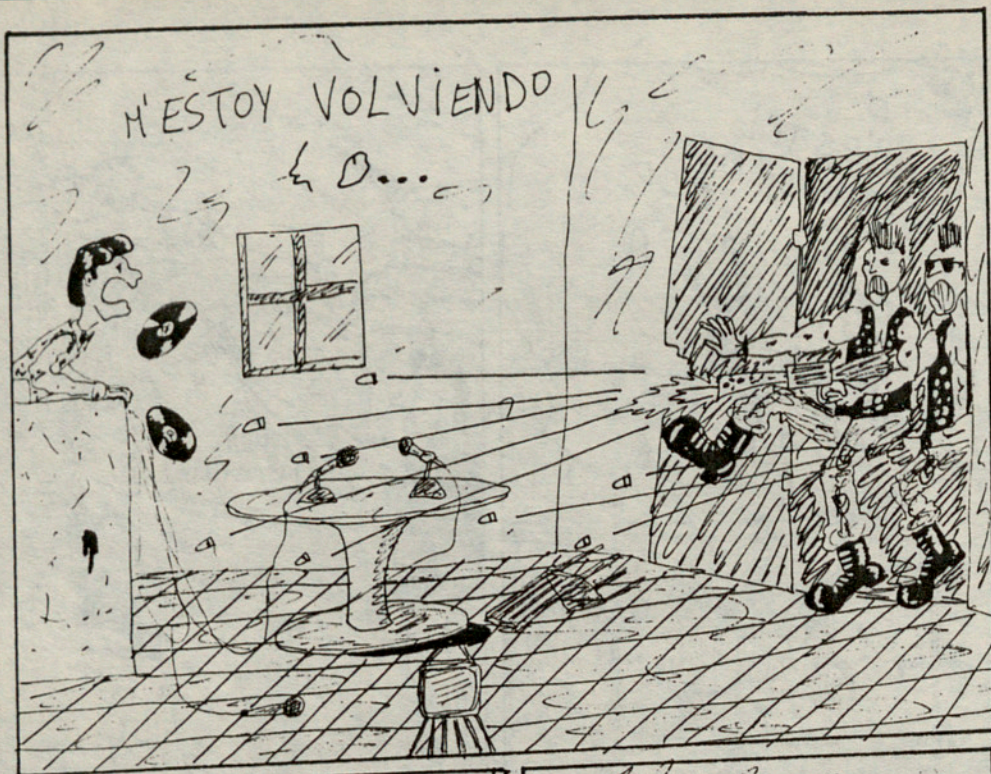

ELS CARRERS DE BANYOLES SOMPLEN DE GENT APECTADA DEL SINDROME XUNGU.

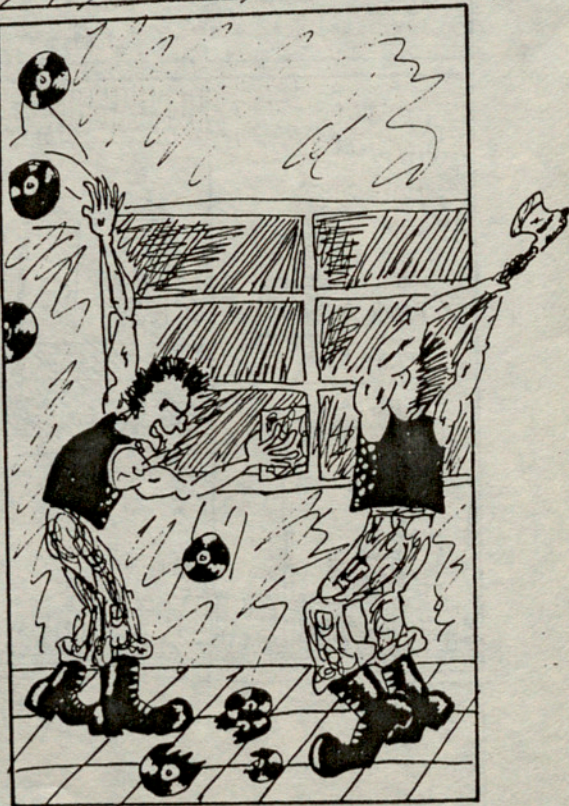
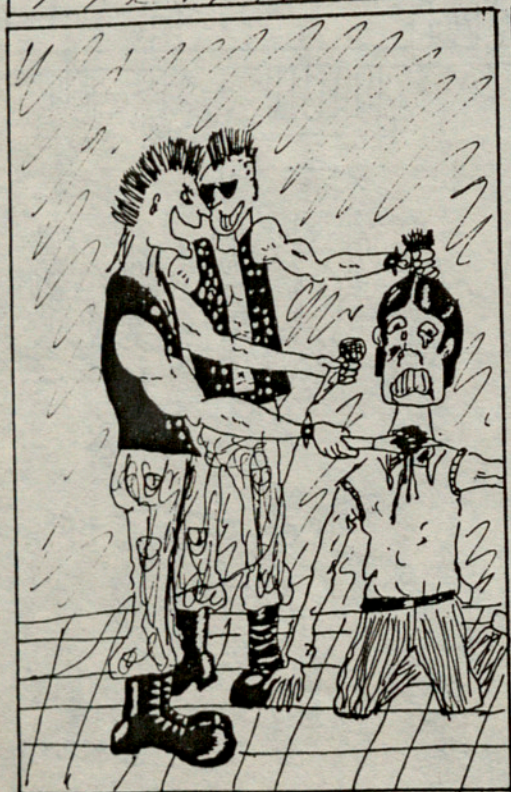

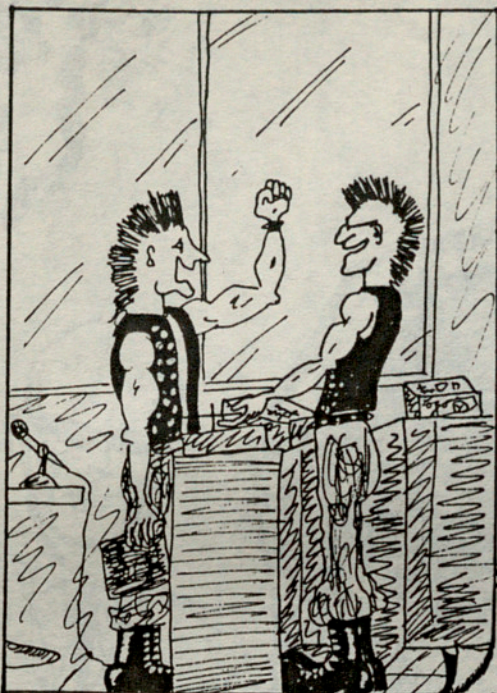
39

40

AUTOSUFICIENCIA

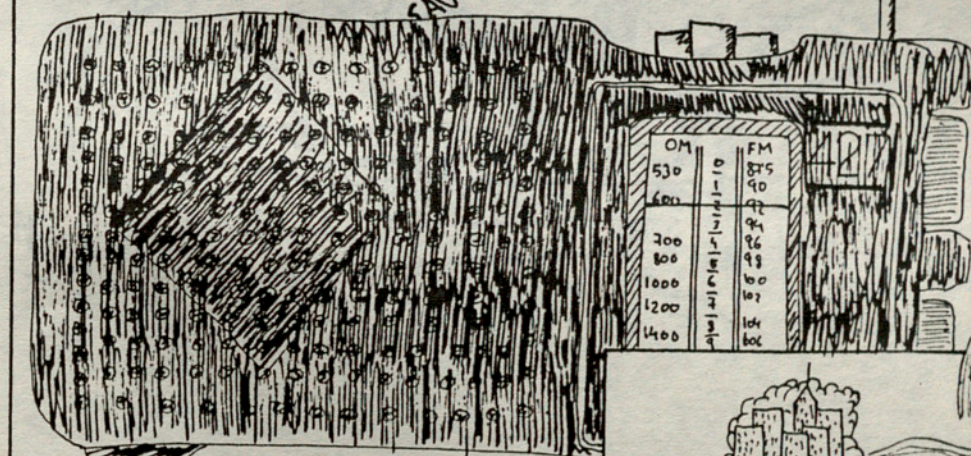
CONDON'S BURNIN

ADONINAR

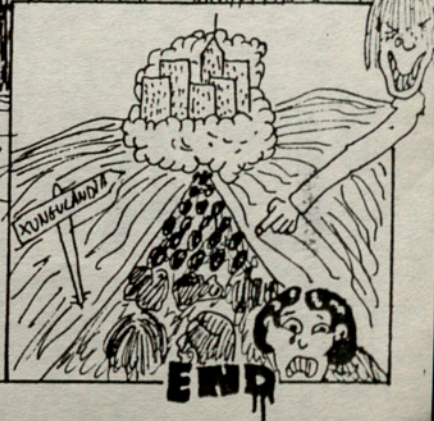
NACT SAVE THE QUEEN

SEX I'M VIOLENCE

41

ELS GE.O.X VAN FER FORA A TOTS
ELS XUNGOS I ELS VAN FER
TORNAR A XUNGULANDIA.

END

LA MODE